

"גם מ"ו סיון"
הוא ענין של
גאולה"

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד

יוצא לאור על ידי
התאחדות החסידים לקבלת פני משיח

ת.ד. 2005 כפר חב"ד | 058-4601770
OFFICE@HISACHDUS.CO.IL

עורך: הרב מנחם מענדל תמרין
עימוד: אברימי קולטון

מנהל כללי: הרב שמעון יהודה פיזם
חברי מערכת: הרב משה עבאד

PUBLISH@HISACHDUS.CO.IL: **הערות והקדשות: לתגובות, הערות והקדשות:**

פתח דבר

ט"ו בסיון הוא יום התחלת מאסרו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בשנת תרפ"ז: מספר דקות לאחר שהסב עם בני ביתו לסעודת הערב בחצות ליל, פרצו שוטרי הג.פ.או. אל חדר האוכל של הרבי הריי"צ, ולאחר חיפוש כוחני ואלים - נטלו אותו עמם אל בית האסורים השפאלערני.

שמונה עשר ימים ישב הרבי במאסר, בג' תמוז נשלח לגלות, וכעבור עשרה ימים שוחרר ונגאל לחלוטין, בימים י"ב וי"ג תמוז שנקבעו לדורות כ"חג הגאולה".

את ימי השחרור והגאולה - מג' בתמוז ועד ל"ב וי"ג בו - חוגגים חסידים בכל מקום ומקום ברוב פאר והדר, כיאה וכיאות ליום גאולת ופדות נפשנו. אך מה באשר לט"ו סיון, היום בו החל כל הסיפור? האם גם אותו יש לחגוג בהתוועדות חסידית, או שמא מוטב להחריש ולהצניע את ייסורי המאסר בגבולות היומנים ההיסטוריים בהם הם גנוזים?

עד לשנת תשל"ד, לא העלה איש על דעתו כי מאסרו של נשיא ישראל מהווה סיבה לחגיגה ולהתוועדות חסידית. משום כך, כאשר שב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשעת ערב מאוחרת מציונו הקדוש של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בט"ו סיון (כמנהגו באותה תקופה מידי ט"ו בחודש), והודיע כי יערוך התוועדות קצרה לאחר תפילת ערבית - היתה ההפתעה רבה לאין קץ.

באותה התוועדות, שהחלה באורח נדיר במאמר חסידות על הפסוק "בהעלותך את הנרות" - ביאר הרבי בהרחבה את מעלתו של יום על פי השקפתה של תורת החסידות, והסיק מכך כי דווקא המאסר והגלות שהחלו בט"ו סיון - מהווים סיבה מספקת לקבוע את היום ליום התוועדות, המבטא את עוצמת האור והמתיקות הבאים מתוך החושך והמרירות.

על מנת לסייע לקהל החסידים ואנ"ש להתעורר ולהתעלות אל אותה אווירה אלוקית הנדרשת מאיתנו ביום מסוגל זה, לוקטו בקובץ שלפנינו התייחסותיו המיוחדות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשיחות ומאמרי קודשו למעלתו של יום, בתקווה שיפעלו הדברים את פעולתם ויעניקו את הדחיפה המתאימה לפעול בכל המרץ בהפיכת חושך הגלות לאור הגאולה האמיתית והשלימה, ומלכנו משיחנו בראשנו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מחלקת ההוצאה לאור שעל ידי

התאחדות החסידים לקבלת פני משיח צדקנו

חידושו של ט"ו סיון - בהתוועדות פתאומית

ידועה תורת הבעש"ט עה"פ "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע" (כמובא מבצל המאסר והגאולה, הרבי הנשיא, במאמרו ד"ה זה¹), אשר "ממנה" - מהצרה עצמה - נעשה "יושע", ובדוגמת מה שרואים גם באותיות, שהופכים את הצירוף (של צרה) ונעשה ממנו ענין של "רצה", רצון חדש למעלה, ונעשה מזה גם הצירוף של "צהר", שענינו של צוהר הוא אור.

וזהו גם אחד הביאורים, אשר כ"ק אדמו"ר סיפר² בנוגע לאדמו"ר הזקן, שאמר את המאמר ביום הרביעי שלאחרי י"ט כסלו, ואמר אז אדמו"ר הזקן אשר ביום הרביעי ניטלו המאורות בטי"ת (הכוונה להסתלקות הבעש"ט ביום ד', א' דחג השבועות), ואז (ביום הרביעי) גם נתלו המאורות בתי"ו. שהביאור בזה בפשטות הוא, שלאחר י"ט כסלו נעשה הענין דהפצת המעיינות, כידוע שיחת כ"ק אדמו"ר נ"ע בזה³.

ועד"ו גם בכל ענין שנעשה צרה ליהודי, נעשה לאחמ"כ "ממנה יושע", הענין של "אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקו", ובתוספת יתרון - כיתרון האור שבא מתוך החושך, ועד"ו בנוגע ל"מרירו למיתקו",

וכמו"כ הוא גם (בזמן של) "קיימא סיהרא באשלמותא", שהוא ביום הט"ו בכל חודש, שבו הרי ענינם של ישראל שמונין ללבנה, גם הוא באשלמותא; וכ"ה גם בנוגע לט"ו סיון, שבו הרי היתה התחלת המאסר (של כ"ק מו"ח אדמו"ר), וגם אז היתה הקביעות בימי השבוע כבשנה זו - ט"ו סיון ביום הרביעי (כמבואר ברשימות⁴), [אע"פ שהי' זה בפ' שלח⁵, אך בימי השבוע הי'

(1) סה"מ אידיש ע' 55.

(2) לקו"ד ח"א ע' מב.

(3) ראה תורת שלום ע' 26.

(4) לקו"ד ח"ד ע' תריא.

(5) ראה שם ע' 1222.

זה ביום רביעי], הנה לאחר מכן יצא לפועל שע"ז צמח יום מיוחד - י"ב-י"ג תמוז, חג הגאולה;

ובעל המאסר והגאולה מקשר זאת גם עם הענין דחמשה עשר בסיון⁶, שאז לא ראו את האור הגנוז בזה, משא"כ לאח"ז נתגלה הדבר. ולאחרי שהי' הענין בפעם הראשונה - באופן של העלם והסתר כפשוטו, הנה לאח"ז (בזמנים שלאח"ז), כבר מספיק שיהי' העלם והסתר רק בהבנת הענין,

בדוגמת מה שאומרים בנוגע לגלות מצרים, שאז הי' "בעבודה קשה" כפשוטו, "בחומר ובלבנים"; משא"כ בגלות שלאח"ז מספיק "בחומר ובלבנים" בהבנת התורה, בחומר דא ק"ו ובלבנים דא ליבון הלכתא וכו", להוריד את ההעלמות וההסתרים שישנם בהבנת והשגת התורה, וזה מחליף את הענין של בחומר ובלבנים שהי' אז, עם כל עם כל הפרטים שמונה שם לאח"ז, כמבואר בתו"א⁸ בדרושים אלו; ומזה מובן לכל העניינים של העלמות והסתרים.

ומזה מובן גם בהנוגע לחמשה עשר בסיון, שבו הרי הי' העלם והסתר כפשוטו - הרי בכל שנה מספיק מה שחסרה ההבנה העמוקה בכל הענין, מדוע הי' זה צריך להיות בכזה אופן וכו'.

והעיקר - ההבנה בנוגע לפועל, שענין זה צריך לפעול התעוררות ללימוד התורה וקיום המצוות (כמבואר בארוכה במכתבי בעל המאסר והגאולה שכבר נדפסו⁹, שבהם פותח את הענין בהזכירו גם כיצד הי' ענין המאסר).

וזהו גם הענין הכללי של ירידת הנשמה בגוף. אפילו נשמה של "צדיק גמור עובד ביראה ואהבה רבה בתענוגים", גם זה נקרא בשם ירידה כמבואר בתניא¹⁰, כי גם הוא יש מי שאוהב¹¹, וניתן לצאת בזה ידי חובה על כל ענין הירידה, כדי להגיע עי"ז לעילוי למעלה מהמקום שירדה ממנו, כמבואר

6 לקו"ד שם.

7 זח"ג קנג, א.

8 ר"פ שמות.

9 סה"מ תש"ח ע' 263 ואילך.

10 פל"ו.

11 ראה שם פל"ה.

לעיל (בהמאמר) הענין דנשמה שנתת בי, שהוא עוד לפני הענין של "אתה בראתה".

(ט"ו סיון תשל"ד, שיחות קודש סעיף ב)

"הימים האלה נזכרים ונעשים" וההוראה מיום זה

א. ידוע הענין ד"הימים האלה נזכרים (ועי"ז) ונעשים"¹² - שיש להזכיר המאורעות ד"הימים האלה" כדי שיהיו "נעשים" (ובהקדם האפשרי, בלשון הידוע¹³ "לא עיכבן כהרף עין") כל ההמשכות הטובות שהיו בפעם הראשונה, או אפילו באופן נעלה יותר מכמו בפעם הראשונה.

ובנוגע לעניננו:

בליל ט"ו סיון אירע מאורע כללי ומיוחד אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (דאף שבתחלה ראו רק הענין השלילי, הרי, לאח"ז נתברר שצמחה מזה ישועה גדולה, כדלקמן) - מאורע השייך לכל הדור, כלומר, נוסף לכך שכל עניניו של נשיא הדוד שייכים לכל הדור מכיון ש"הנשיא הוא הכל"¹⁴, הרי, בין המאורעות שבמשך ימי חייו של הנשיא ישנם ריבוי ענינים ששייכותם לכל הדור אינה בהדגשה כל כך, וישנם מאורעות מיוחדים (כבנדו"ד) שבהם מודגשת ביותר השייכות לכל הדור - שלכן צ"ל הענין ד"הימים האלה נזכרים ונעשים".

ובפרט שבקשר למאורע זה מודגש ביותר הענין ד"נזכרים ונעשים" - שהרי, ישנם מאורעות שפעולתם בשעתם, ואח"כ נשאר מזה פעולה נמשכת בלבד, ויש צורך בראי' והוכחה ממ"ש "הימים האלה נזכרים ונעשים", אבל

12 אסתר ט, כח. וראה רמ"ז בסי תיקון שובבים, הובא ונת' בס' לב דוד (להחיד"א) פכ"ט.

13 מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

14 פרש"י חוקת כא, כא.

יש מאורעות (כבנדר"ד) שבהם רואים בגלוי שבכל שנה "נעשים" (לא רק באופן דפעולה נמשכת מהשנים שלפנ"ז עד לפעם הראשונה, אלא) באופן מחודש, כדלקמן.

ב. בלילה זה, אור לחמשה עשר בסיון, בשנת תרפ"ז, שסימנה "פרות" - הי' התחלת המאסר הידוע דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹⁵.

בשעת מעשה ראו אמנם רק את הצד השלילי, ענין בלתי-רצוי (בלשון המעטה), עד כדי כך, שבא לידי ביטוי בעניני תפלות ובקשות וכו', כידוע ומפורסם;

אבל, בסופו של דבר נוכחו לדעת שמאורע זה הביא לישועה גדולה - שעיי"ז נתאפשרה יציאתו של נשיא דורנו ממדינה ההיא, הוא ובני ביתו, וכל הספרים והכתבים שלו וכל רכושו (שמצד סדרי המדינה וחוקי המלכות לא היתה אפשרות לכך לולי המאורע דהמאסר כו'), ולבוא למקום וסדר חיים שיוכל לעסוק בכל עניניו - החל מעניניו העיקרי, הפצת המעיינות חוצה בתוככי הפצת היהדות בכללותה - בלי כל הגבלות, הלוך ומוסיף ואור, ועד כפי שרואים גם כיום כו'.

והתחלת הישועה - בג' תמוז, שאז היתה גאולה חלקית, עד לימי הגאולה י"ב י"ג תמוז, שנעשו יו"ט לבנ"י בכל העולם כולו, והולך ומתפשט כו', בהתאם לציווי והוראת בעל המאסר והגאולה שהפצת היהדות והמעיינות יהיו באופן שסוכ"ס יחדרו אצל כל בני ממש.

ג. ומזה מוכן גם בנוגע לימינו אלה - "הימים האלה נזכרים ונעשים" - ובהקדמה:

בנוגע לכללות ענין הגלות (מאסר) - מצינו, שבפעם הראשונה, גלות מצרים, הוצרך להיות קושי השעבוד כפשוטו, "בחומר ובלבנים גו' בפרך"¹⁶,

15) אג"ק שלו ח"ב ריש ע' פ. וש"נ.

16) שמות א, יד.

אבל לאח"ז, פועלים עניין זה ברוחניות, ע"י היגיעה בלימוד התורה, "בחומר דא ק"ו ובלבנים דא ליבון הלכתא"¹⁷, כמבואר בתו"א¹⁸.

כלומר, בפעם הראשונה לא הי' יכול להיות קושי השעבוד ברוחניות, אלא כפשוטו ממש, וראי' לדבר - הא גופא שכך הי' בפועל, שהרי, מובן וגם פשוט שהקב"ה לא יגרום צער ליהודי, ובפרט לכל עם ישראל, באם קיימת איזו-שהיא דרך לפעול העניין ללא הצער כו',

[ומה שמצינו בסיפורי התורה שיעקב, בחיר שבאבות¹⁹, הי' ירא לירד מצרימה כו'²⁰, אע"פ שידע מש"נ לאברהם אבינו "ועבדום וענו אותם גו"²¹ - הרי זה מפני שהי' סבור, מצד שכל וחכמה דקדושה, שיכולים לפעול הדבר ברוחניות, כמו לאחרי גלות מצרים],

אבל, לאחרי שכבר הי' קושי השעבוד כפשוטו - שוב אין צורך בעניין זה עוה"פ, ח"ו, אלא פועלים זאת בעבודה הרוחנית, כאמור, "בחומר דא קל וחומר כו'".

ובטעם החילוק שבפעם הראשונה לא היו יכולים לפעול ברוחניות, משא"כ לאח"ז כו' - יש לומר, שסיבת השינוי היא, החידוש דמתן תורה, שאז בטלה הגזירה דעליונים לא ירדו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים²², ובמילא, נתאפשר לפעול למטה ע"י ענינים רוחניים כו'.

ומזה מובן גם בנוגע למאסר דנשיא דורנו בט"ו סיון - שאע"פ שבפעם הראשונה הוצרך להיות באופן הקשור עם צער הגוף כפשוטו (והראי', שכך הי' בפועל - אף שעדיין דרוש ביאור והסבר בטעם הדבר), הרי, מיני אז אין צורך בענין דוגמתו, ומכאן. ולהבא פועלים זאת בעבודה הרוחנית, מכיון שנמצאים כבר לאחרי "ומן מתן תורתנו", אשר, מידי שנה בשנה הולך

17) זהר פרשתנו (בהעלותך) קנג, א.

18) ר"פ שמות.

19) שעה"פ תולדות כו, כה. וראה ב"ר פע"ו, א. זח"א קיט, ב. קמז, ב.

20) ראה ויגש מו, ג.

21) לך לך טו, יג.

22) תנחומא וארא טו. שמו"ר פי"ב, ג. ועוד.

וניתוסף בכיטול הגזירה כו', ובמיוחד בשנה זו, שלשת אלפים ושלש מאות שנה למתן תורה.

ועוד ענין בזה - שהמאסר הי' אצל נשיא דורנו, אשר, "חלינו (חולי שהי' ראוי לבוא עלינו) הוא נשא"²³, כולל גם "נשא" מלשון הגבהה והרמה, היינו, שהגבי' אותנו שמכאן ולהבא לא נצטרך לענינים דוגמתם, כי אם, בעבודה הרוחנית.

ד. וביאור ענין המאסר והגאולה בעבודה הרוחנית - בנוגע להפצת המעיינות דפנימיות התורה:

לכל לראש - בנוגע לעצמו, לגלות את ה"מעין" המוסתר בפנימיות הנשמה, הקשורה עם פנימיות התורה²⁴, שימושך ויתגלה בחכמה בינה דעת דנפש האלקית, ויתירה מזה, שימושך ויתגלה גם בשכל דנפש הבהמית, שכן, כשישנו העלם והסתר על הבנה והשגה דפנימיות התורה ה"ז דוגמת ענין של מאסר, והסרת ההעלם וההסתר היא דוגמת ענין הגאולה.

ועד"ז בנוגע להפצת המעיינות חוצה - שמצד חושך העולם יש ענינים דפנימיות התורה שלא נתגלו עד עתה, ובמילא, ה"ה במצב של גלות ומאסר, והעבודה היא לגאול ולפדות ענינים אלו מגלות ומאסר, שיהיו באופן של אור וגילוי - "תורה אור"²⁵, ובמיוחד פנימיות התורה, ה"מאור" שבתורה²⁶.

ה. ובאותיות פשוטות בנוגע למעשה בפועל:

ט"ו סיון, התחלת המאסר והגאולה, מהוה הוראה ונתינת כח לכאו"א למלא הבקשה נפשית של בעל המאסר והגאולה שכאו"א יעסוק בהפצת המעיינות חוצה, כאמור, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה על הזולת.

וענין זה שייך לכאו"א מישראל, האנשים והנשים, כמדובר כמ"פ שהענינים דאמונת ה', אהבת ה' ויראתו, וכיו"ב (שנתבארו בתורת החסידות),

(23) ישע"י נג, ד.

(24) ראה זח"ג ענ, א.

(25) משלי ו, כג.

(26) ראה ירושלמי חגיגה פ"ו ה"ז ובקה"ע שם. פתיחתא דאיכ"ר ב וביפה ענף שם.

שייכים לאנשים ונשים בשוה, וכן בנוגע לטף, בתור חינוך, אבל, בכל התוקף והשלימות, גם בנוגע להפצת המעינות חוצה.

. . וכאמור, בעל המאסר והגאולה אמר שהפצת היהדות והמעיינות תחזור סוכ"ס אצל כל בנ"י ממש, ולכן, מבלי הכט על הנהגת אביו, הנהגת זקנו, ואפילו הנהגתו בעצמו ביום לפנ"ו, אומרים לו שעליו למלא השליחות והתפקיד הנפשי שהפצת היהדות והמעיינות חוצה, ומבטיחים לו ש"יגיעת ומצאת"²⁷, ועוד לפני המציאה (כל זמן שהגיעה אינה בשלימותה עדיין) - "לפום צערא אגרא"²⁸, אשר, אפילו

השכר (שלמטה ממציאיה) הוא לפי הישג יד בעה"ב (הקב"ה). ובפרט שהפועלים הם "בני אברהם יצחק ויעקב"²⁹, וכן בנות שרה רבקה רחל ולאה, שהרי, גם הנשים צריכות לעסוק בהפצת היהדות והמעיינות חוצה.

(שיחת ליל ט"ו סיון ה'תשמ"ח)

הקונטרס הראשון שיצא על ידי הרבי לקראת ט"ו סיון

יום ט"ו בסיון, שבו הי' התחלת המאסר של כ"ק מו"ח אדמו"ר (ראה לקו"ד כרך ד תריא. א ואילך. ובכ"מ) - שלאחרי הגאולה די"ב תמוז נתגלה שהמאסר הי' זריעה (זרובבל*), בכדי שעיי"ז תהי' צמיחה בריבוי והוספה בהפצת המעינות, כמדובר כמה פעמים. וראה בארוכה בהשיחות שנאמרו בהתוועדות זו לאחרי המאמר. שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט.

ובשולי הגליון: ולהעיר מלקו"ת ריש פרשתנו "נס הנשיא נק' זרובבל".

(קונטרס ט"ו סיון תשמ"ט הערה 14)

27 מגילה ו, רע"ב.

28 אבות פ"ה מכ"א. וראה רמב"ם הל' ת"ת פ"ג סה"ו.

29 ראה ב"מ רפ"ז.

ט"ו סיון – יום של גאולה

והוראה מיוחדת מענין שניתוסף בט"ו סיון בדורנו זה - יום התחלת המאסר והגאולה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בשנת פרו"ת, שע"ז ניתוסף ביתר שאת וביתר עוז בכללות העבודה והפצת התורה והיהדות, כולל ובמיוחד הפצת המעיינות חוצה, גם בחצי כדור התחתון - שביום זה מודגש הציווי וההוראה, ביחד עם נתינת-כח לכאו"א מישראל, להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה והפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת הארבעים, ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע".

ובהערה 101: דאף שט"ו סיון בפעם הראשונה הי' באופן בלתי-רצוי, הרי, בשנים שלאח"ז (אחרי הגאולה די"ב תמוז שנתגלה בפועל שכוונת המאסר אינה אלא בשביל הגאולה) גם ט"ו סיון הו"ע של גאולה (ראה גם סה"מ - מלוקט ח"ג ע' קפה הערה 41). וע"ד שמצינו בשעבוד מצרים, שלאחרי השעבוד "בחומר ובלבנים" כפשוטו בפעם הראשונה, ה"ז נעשה בגלויות שלאח"ז ע"י התורה, "בחומר דא ק"ו ובלבנים דא ליבון הלכתא" (ראה תו"א ר"פ שמות).

לזכות
כ"ק אדמו"ר
מה"מ שליט"א
מזהרה יגלה אבי"ר

לע"נ

שליח הרבי לענין החינוך באה"ק
המשפיע הרב זוסיא בן הרה"ח שלום פוזנר ע"ה

השליחה מרה נעכא רבקה ע"ה אליאס
בת יבדחלט"א ר' קלונימוס קלמן שיחי' דרוק
נלב"ע ועש"ק ח"י תשרי ה'תשפ"ב

לזכות תורמי ה"פלעדזש" החודשי בקביעות

שבזכותם מתפתחות פעולותינו בהתמדה בקביעות
לנחת כ"ק אד"ש מה"מ שתעמוד להם זכות זו בכל המצטרך בגו"ר
ובכולם רוויחי בטוב הנראה והנגלה בבני חיי ומזוני

אחרי שבועות של תירוצים...

” וכדאי ונכון ביותר שכל אחד ואחד יקבל על עצמו, שנוסף על אמירת פרקי אבות בכל שבת משבתות הקיץ, יוסיף וילמד בעיון משנה אהת לכל הפחות עם הפירושים דמפרשי המשנה כל חד לפום שיעורא דיליה ”

(שי"פ נשא, י"ב סיון התנשי"א)

כדאי ונכון. כדאי לדבר עם הגבאי, עשרים וחמש מעלות זה אפילו לא מאוורר. שבתות הקיץ. החום הזה מרדים, ועוד נשאר לי להשלים רמב"ם. לפחות פרקי אבות סיימתי לומר. וילמד בעיון. אופס, הרבי מבקש גם ללמוד... נו, עוד רגע מתחיל סדר ניגונים. עם הפירושים דמפרשי המשנה. די! ואני חשבתי שהעניין הוא ללמוד רעיון משיחה. כל חד לפום שיעורי דיליה. תכל'ס, ברטנורא קצר נשמע כמו משהו שאני יכול לעמוד בו. אם רק היה לי כוח לקום לחפש ספר...

 יחי אדוננו
 מלך המשיח
 לעולם ועד

פרק א | משנה א | ביאורי הרבי

נעים להכיר 😊

שמי 'משנה בדקה', ואני סימניה פרקטית וקלילה עם לקט קצר מהמפרשים על משניות נבחרות מהפרק. 'התאחדות החסידים' הוציאו אותי לאור כדי להנגיש לך מדי שבוע את קיום הוראת הרבי מה"מ בקלות.

ילידי נשמת רביא בת אלמנטרי - נמסרה בג"ה יום חשישי

כך נשאר רק להושיט את היד, ולחטוף דקה של התקשרות.

סרקו את הברקוד לקבלת הסימניה
 השבועית ליוצאם או פנו למוקד
 התאחדות החסידים: **058-4601770**

חפשו אותי
 על שולחנות
 בית הכנסת

סדר קידוש לבנה מהודר

”

לכל לראש – להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה .. ועוד ועיקר – קידוש לבנה מתוך כוונה מיוחדת למהר ולזרז ולפעול תיכף ומיד ביאת דוד משיחא, על ידי ההוספה בדרישה ובקשה על הגאולה, כסיום וחותם קידוש לבנה: "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם אמן" (שיחת ש"פ נח תשנ"ב)

ניתן
להזמין
גם
למוסדות
או
כמזכרת
לאירועים

לפרטים נוספים והזמנות: **058.4601.770**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חדש!

הקהל איד לחודש תמוז

חוברת
עשירית
בסדרה!

חדש!
מקדד

יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד

לפרטים נוספים והזמנות:
058.4601.770

המאסר הותחל רבע על שעה שלישית לילה
בליל ג' אור ליום רביעי חמשה עשר לחדש
סיון תרפ"ז ונמשך עד שעה חצי השני'
צהרים ביום הראשון בשלישי לחדש תמוז
תרפ"ז, בעיר לענינגראד – פטרסבורג
שמונת עשר יום אחת עשרה שעות וחמשה
עשר מינוט

(לקו"ד ח"ד ע' רז)

"בליל ט"ו סיון אירע מאורע כללי ומיוחד
אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (דאף
שבתחלה ראו רק הענין השלילי, הרי, לאחר
זמן נתברר שצמחה מזה ישועה גדולה,
כדלקמן) . . ישנם מאורעות מיוחדים . .
שבהם מודגשת ביותר השייכות לכל הדור
– שלכן צריך להיות הענין ד"הימים האלה
נזכרים ונעשים".

(שיחת ליל ט"ו סיון ה'תשמ"ח)

ללימוד המאמרים שיצאו לכבוד ט"ו סיון hisachdus.co.il